



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XII. évfolyam, 01. szám

2022. augusztus 22

Születésnap után



Nem igazán volt kegyes az idej naptár augusztus húszra, hiszen szombatra esett, márpedig a vasutas- és egyéb melós nép jobban szereti a hosszú hétvégét, már, ha nincs szolgálatban. Még úgy is, hogy mindenféle zord időjárást ígért a „pesti ember”, ami kivételesen össze is jött, igaz, nem úgy, nem akkor és nem pont ott – no de azt mondják, a Kárpát-medencében ez már csak így működik.

Ám akik otthon maradtak, vagy legalábbis nem mentek messzire, akár el is gondolkodhattak, vajon mit is ünnepeltünk ezen a nyár végi napon. Már aki, persze, mert bizony jól tudjuk, hogy nem mindenki tudja. Ami nem csak a tudatlanok hibája, mert az évszázadok alatt többször változott az ünnep oka. Általában kibővült, kezdve az 1083-as évvel, I. István szentté avatásával, a végről meg remélhetőleg korai még beszélni.

A folytatásban az egyház elrendelte, hogy ünnepnap legyen az avatás évfordulója: népi hagyományok nélküli, tehát „elrendelt”, régi katolikus ünnep született. Persze, ha ünnepet, akkor ünnepelni való is el lehet elrendelni, így került ehhez a naphoz az új kenyér ünnepe, és lett Arató-ünnep (is). Aminek a középkorig visszanyúló népi hagyományai vannak sok pogány elemmel, és valószínűleg azért rendelték a két világháború között erre a napra, hogy a protestánsok is jobban elfogadják a helyzetet.



A múlt század negyvenes éveinek végén meg azért lett az Alkotmány ünnepe, hogy segítse a néppel elfogadtatni a szocializmus örömeit. A régmúltra visszatekintve sikeres volt az akció, emlékeim szerint senki nem keverte össze késsel a kezében a kenyeret az alaptörvénnyel.

De az igazi ünnep mégis Szent Istvánhoz kapcsolódik, csakúgy, mint államalapító, első koronás király, és a nyugati kereszténység felvételének harcosa. De kapcsolódnak még hozzá fegyverek, az öröklési rend „reformja”, és sok idegen katona és pap is. Megeshet, hogy ő volt az első „idegen szívű”, de öregségére már lehet, hogy vallásos lett.





Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Addig, persze, hosszú út vezetett, amit apja, Géza fejedelem kezdett, tőle tanulta Vajk, hogy akár erőszakkal is el kell kezdeni a jövőt.

Nem hiába nevezték véres kezűnek, aki le is törte a hét fejedelemből négynek a szarvát. Így három maradt Istvánnak, hogy a hét kis ország alkotta nomád lovas nemzetből egy központosított, erős és keresztény monarchiát hozzon létre.

Beteljesedett István álma (küldetése?), és egy igazi, vagy majdnem igazi európai államot hagyott hátra. Kár, hogy ehhez kis híján eltörölte az ősi hagyományokat, de azokat is ki lehet pótolni, mint a rovásírás betűit, sőt, lehet új hagyományokat is kreálni. A lényeg, hogy jelentős részben I. (Szent) Istvánnak köszönhetően fennmaradtunk az európai rengetegben is, és bízhatunk, hogy a jövő sem lesz rosszabb, mint a múlt – álmódozhatunk kedvünkre tovább.

Amiről egy régi, kedves emlék ugrik be. Nagyon ifjú koromban hallgattuk az ünnepi köszöntőt valahol, és a közelemben egy hatéves forma kislány gyermeki tudatlanságával és őszinte kíváncsiságával így szólt: apa, az a bácsi álomalapító? Az apuka bizonytalannak tűnt, nem is hallatszott a válasz, de „csakazértis” kellemes álmódzást, és boldog születésnapot, Magyarország!

Dolhai József





Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

TELEGATYA

Tasziló és Arisztid mókuscsempészetre adja a fejét. Már a harmadik kört nyomták, gatyában a mókusokkal, és látja Arisztid, hogy Tasziló mókusa kimúlt.

– Hát a tieddel mi történt, Tasziló?

– Megfojtottam! Azt még elviseltem, banánnak nézte a szerszámomat, hámozgatta, ilyesmi. De akkor elegendő lett, amikor makkot akarta télire hazacipelni...



KORTÜNET

Séta közben találkozik Ahmed és a felesége az imámmal, aki feddően szól:

– Ahmed! A Korán szerint a feleségnek a férj mögött a helye!

– Tudom, fenséges imám – kezdi válaszát Ahmed – de amikor a Koránt írták, még nem ismerték az aknamezőt...

Balogh Attila